

Sygn. akt **III AUa 1257/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

del. SSO Roman Walewski

Protokolant: st. sekr. sądowy Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2019 r. w Poznaniu

sprawy **P. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek apelacji P. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 26 października 2017 r. sygn. akt VII U 2058/17

oddala apelację.

del. SSO Roman Walewski	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał
-------------------------	-----------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 maja 2017r. znak (...), uzupełnioną decyzją z dnia 26 maja 2017r. znak (...) (sprostowanej postanowieniem z dnia 29 czerwca 2017r.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. nr 8, poz. 43, ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 marca 2017r., odmówił P. P. prawa do emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji w ustawowym terminie wniósł P. P.. Odwołujący domagał się przyznania mu prawa do emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na wniesione przez P. P. odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 26 października 2017 r. wydanym w sprawie VII U 2058/17 Sąd Okręgowy w Poznaniu, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie (pkt 1 wyroku) oraz kosztami postępowania obciążył Skarb państwa (pkt 2 wyroku).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

P. P. urodził się (...), na dzień złożenia wniosku o emeryturę nie miał ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Od 18 września 1972r. do 3 września 1974r. odwołujący pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P. a w okresie od 8 października 1974r. do 24 maja 1975r. w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w P.. Okresy te zostały uznane przez organ rentowy w decyzji z dnia 4 maja 2017r.

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał okres składkowy i nieskładkowy w wysokości 22 lat, 7 miesięcy i 26 dni. Na wskazany okres poza dwoma wyszczególnionymi już wyżej (a powołanymi w odwołaniu) okresami, składały się również zatrudnienia w innych przedsiębiorstwach i tak:

- od 01-09-1971 do 01-12-1971 - (...) Oddział (...) w P.;

- od 27-11-1975 do 31-10-1976, od 02-11-1976 do 31-12-1976, od 05-02-1977 do 31-12-1977, od 03-01-1978 do 30-06-1978, od 02-07-1978 do 31-01-1982, od 02-02-1982 do 29-04-1982, od 02-05-1982 do 30-06-1982, od 01-07-1982 do 31-07-1982, od 02-08-1982 do 30-09-1982, od 01-10-1982 do 31-05-1983, od 01-06-1983 do 30-06-1985, od 01-07-1985 do 25-05-1986, od 01-07-1987 do 14-08-1988 i od 31-10-1989 do 01-03-1991-Przedsiębiorstwo (...) w P.;

- od 06-03-1991 do 30-09-1991 - (...) S.A. w P.;

- od 01-10-1991 do 03-04-1992 (L-4 od 23-03-1992 do 31-03-1992) - Przedsiębiorstwo (...) (...) w S.;

- od 04-05-1992 do 21-04-1994 - Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S.;

- od 05-12-1994 do 05-01-1995 - (...)Spółka z o.o.;

- od 04-05-1994 do 06-06-1994 - zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia;

- od 23-01-1995 do 13-03-1995 - Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) I. B. w P.;

- od 20-03-1995 do 21-08-1995 - (...) (...) w P.;

- od 01-10-1995 do 14-06-1996 - Zakład (...) w P.;

- od 01-07-1996 do 13-12-1998 - (L-4 od 27-05-1997 do 25-06-1997) - Zakład (...) Sp. cyw. w P..

Sąd Okręgowy wskazał, że powoływane przed odwołującego w odwołaniu okresy pracy od 18 września 1972r. do 3 września 1974r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P. oraz okres pracy od 8 października 1974r. do 24 maja 1975r. w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w P. zostały już mu w przeszłości zaliczone do stażu pracy w decyzji z 21.10.2015 r. o ustaleniu kapitału początkowego oraz ponownym ustaleniu kapitału początkowego decyzją z dnia 23 października 2015r , gdyż już w tamtym postępowaniu P. P. przedłożył świadectwa pracy z tych przedsiębiorstw i ich kserokopie uwierzytelnione przez pracownika ZUS za zgodność z oryginałem znajdując się w aktach organu rentowego o ustalenie kapitału początkowego.

W dniu 10 marca 2017r. odwołujący złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 4 maja 2017r., uzupełnioną decyzją z dnia 26 maja 2017r. (sprostowanej postanowieniem z dnia 29 czerwca 2017r.), organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do emerytury wskazując, że wnioskodawca nie udowodnił do dnia 1 stycznia 1999r., co najmniej

25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, jak również 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, albowiem na dzień 1 stycznia 1999r. łączny okres składkowy i nieskładkowy wynosi 22 lat, 7 miesięcy i 26 dni, w tym staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 2 lat, 4 miesięcy.

Sąd Okręgowy wskazał w oparciu, o jakie materiały dowodowe ustalił powyższy stan faktyczny i dokonał oceny materiału dowodowego. Następnie Sąd Okręgowy wskazał, iż w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym, zgodnie z treścią art. 148¹ § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy oddalił odwołanie P. P. od zaskarżonej decyzji organu rentowego. Sąd Okręgowy wyjaśnił, iż w przedmiotowej sprawie nie sposób było uwzględnić wniesione odwołanie, albowiem P. P. na dzień 1 stycznia 1999r. nie wykazał, aby legitymował się, co najmniej 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Tym samym nie została spełniona jedna z kumulatywnych przesłanek warunkujących nabycie prawa do emerytury określonych w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383) w związku z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Sąd Okręgowy podkreślił, mając na względzie treść przywołanych przepisów, iż w przedmiotowej sprawie, aby odwołujący mógł skutecznie domagać się przyznania mu prawa do emerytury, musiałby spełniać łącznie trzy przesłanki:

- osiągnąć wiek emerytalny wynoszący dla niego (...) lat (przesłanka spełniona - w dniu (...) roku, tj. przed złożeniem wniosku o emeryturę odwołujący ukończył (...) lat, nadto odwołujący spełnił warunek nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego, ponieważ złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku Otwartego Funduszu Emerytalnego za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa);

- posiadać wymagany okres zatrudnienia wynoszący minimum 25 lat (przesłanka niespełniona – albowiem z treści zaskarżonej decyzji wynika, iż odwołujący wykazał tylko 22 lata, 7 miesięcy i 26 dni okresów w składkowych i nieskładkowych).

Dopiero po wykazaniu powyższej przesłanki, zasadnym byłoby badanie czy spełniona jest trzecia przesłanka, to jest:

- czy w ciągu wykazanych 25 lat pracy odwołujący wykonywał, przez co najmniej 15 lat pracę w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A cytowanego rozporządzenia.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, iż w zaskarżonej decyzji organ rentowy uznał, że odwołujący legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 22 lat, 7 miesięcy i 26 dni. Odnosząc się zaś do okresów pracy wskazanych przez odwołującego w odwołaniu (w ocenie odwołującego nieuwzględnionych w zaskarżonej decyzji do jego ogólnego stażu pracy), Sąd Okręgowy wskazał, iż z treści decyzji uzupełniającej z dnia 26 maja 2017r. wynika, że na okres składkowy i nieskładkowy organ rentowy zaliczył również czas pracy odwołującego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P. (od 18 września 1972r. do 3 września 1974r.) oraz w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w P. (od 8 października 1974r. do 24 maja 1975r.). Tym samym twierdzenia odwołującego jakoby prac w wyżej wymienionych przedsiębiorstwach miała doprowadzić do podwyższenia okresów składkowych i nieskładkowych jest całkowicie bezzasadne.

Reasumując poczynione w uzasadnieniu rozważania, Sąd Okręgowy wskazał, że po dokonaniu wszechstronnej analizy akt sprawy organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał wyliczenia okresów składkowych i nieskładkowych, co nie pozwala przyjąć, że odwołujący osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 25 lat dla mężczyzn (na dzień 1 stycznia 1999 r.). Tym samym brak spełnienia powyższego warunku uzasadniał oddalenie odwołania odwołującego i bez konieczności prowadzenie postępowania dowodowego dotyczącego innej przesłanki tj. tego czy odwołujący posiada okres, co najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Prowadzenia postępowania w tym celu, tj. w celu ustalenia czy odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach przez okres 15 lat wobec braku wykazania 25 letniego stażu pracy jest całkowicie bezzasadne, bowiem nawet gdyby w

tymże postępowaniu ustalono, iż rzeczywiście odwołujący posiada wymagany staż pracy w warunkach szczególnych, to wobec braku na dzień 1.01.1999 r. określonego w ustawie 25 letniego ogólnego stażu pracy, wciąż nie byłoby podstaw do uwzględnienia odwołania i przyznania odwołującemu prawa do wnioskowanego świadczenia. Mając zatem na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił wniosek dowodowy odwołującego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków J. Z. i P. L. na okoliczność wykonywania przez P. P. pracy w szczególnych warunkach.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy stwierdził, że odmowna decyzja organu rentowego z dnia 4 maja 2017r., (uzupełniona decyzją z dnia 26 maja 2017r. i sprostowana postanowieniem z dnia 29 czerwca 2017r.) była prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i powołanych przepisów prawa materialnego oddalił wniesione odwołanie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) uznając, iż w toku postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi Skarb Państwa (punkt 2 wyroku).

Apelację wprost od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26 października 2017 r. osobiście złożył odwołujący P. P.. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wniesionej apelacji, P. P. wymienił i wykazał (za pomocą dołączonych do apelacji dokumentów w postaci świadectw pracy) dodatkowe okresy pracy, które dotychczas nie zostały mu uwzględnione do ogólnego stażu pracy. Nadto apelujący wniósł o przesłuchanie jego, jak i wskazywanych w postępowaniu odwoławczym świadków na okoliczność potwierdzenia, iż wykonywał prace w warunkach szczególnych.

Organ rentowy, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, w odpowiedzi na powyższą apelację, na rozprawie, która odbyła się w dniu 24 stycznia 2019 r. wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja P. P. nie zasługiwała na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie P. P. wnioskował o przyznanie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na wykonywanie pracy w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2018 poz. 1270 z późn. zm. – dalej ustawa emerytalna) w zw. z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8 poz. 43 – dalej rozporządzenie z dnia 07.02.1983 r.).

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25- letni staż pracy dla mężczyzn.

Ustęp 2 stanowi, iż emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Szczegółowe warunki przyznania prawa do wcześniejszej emerytury określa przywołane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, które zachowuje moc obowiązującą również pod rządami ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W myśl § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki - osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia (zgodnie z § 3 cyt. rozporządzenia - 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn), w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze treść powyższych przepisów stwierdzić należy, że bezspornie wnioskodawca spełnia następujące warunki do przyznania prawa do emerytury: osiągnął wiek emerytalny przewidziany w art. 32 ustawy emerytalnej, tj. (...) r. ukończył (...) lat i złożył wniosek przekazanie środków zgromadzonych na rachunku otwartego funduszu Emerytalnego za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa (patrz: art. 184 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej). Jednakże wskazać należy, iż aby móc przyznać wnioskodawcy prawo do wcześniejszej emerytury, wszystkie przesłanki opisane powyżej wnioskodawca musi spełniać łącznie.

Mimo zatem spełniania powyżej wskazanych warunków, organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 4 maja 2017 r. odmówił P. P. prawa do emerytury, ponieważ nie spełniał on warunku, o którym mowa w art. 27 przywołanej ustawy emerytalnej, tj. nie legitymował się, co najmniej 25- letnim dla mężczyzn, okresem składkowym i nieskładkowym (łączy staż odwołującego przyjęty przez organ rentowy to 22 lata 7 miesięcy i 26 dni).

Sąd Okręgowy wydając zaskarżone rozstrzygnięcie stwierdził, iż kwestionowana przez P. P. decyzja organu rentowego jest prawidłowa i odpowiada prawu, albowiem odwołujący rzeczywiście nie wykazał w żaden sposób, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się, co najmniej 25 letnim ogólnym stażem pracy.

Z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego nie zgodził się odwołujący P. P., który wnioskował o zaliczenie mu do ogólnego stażu pracy szczegółowo wskazanych w apelacji okresów.

Apelujący za pomocą dołączonych do apelacji dokumentów w postaci świadectw pracy wskazał, iż należałoby uwzględnić w jego ogólnym stażu pracy następujące okresy:

- 1) od 01.09.1972 r. do 20.06.1974 – zgodnie z świadectwem ukończenia Szkoły (...) (...) w P.;
- 2) od 18.09.1972 r. do 3.09.1974 r. – w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P.;
- 3) od 8.10.1974 r. do 24.05.1975 r. – w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w P.;
- 4) od 26.05.1986 r. do 30.06.1987 r. – Zakład Usług (...), (...)Przedsiębiorstw (...)W.
- 5) od 15.08.1988 r. do 31.12.1988 r. – w (...) Przedsiębiorstwie (...) B.;
- 6) od 13.02.1989 r. do 31.10.1989 r. - w (...) Przedsiębiorstwie (...) B.;

Sąd Apelacyjny po dokonaniu gruntownej analizy akt sprawy oraz akt rentowych, stwierdza, iż mimo tego, że odwołujący w apelacji wskazał na dodatkowe okresy pracy, które rzeczywiście dotychczas nie zostały uwzględnione przez organ rentowy (przy czym już w tym miejscu trzeba wskazać, że nie wszystkie z wymienionych przez odwołującego w apelacji okresów zasługiwały na uwzględnienie – o czym poniżej), nie sposób jest uznać, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. P. P. spełnia jedną z podstawowych przesłanek warunkujących przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia emerytalnego, tj. legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. ogólnym stażem pracy w wymiarze 25 lat. Nielegitymowanie się 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27 ustawy emerytalnej, oznacza bowiem niespełnienie wszystkich warunków koniecznych do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. (...) w przedmiotowej sprawie, tak jak prawidłowo, kwestie tą wyjaśnił już w swoim uzasadnieniu Sąd Okręgowy, zbędnym staje się prowadzenie postępowania w celu ustalenia, czy w ciągu całego zatrudnienia

odwołujący wykonywał, przez co najmniej 15 lat pracę w warunkach szczególnych, bądź w szczególnym charakterze. Nawet gdyby, bowiem postępowanie dowodowe potwierdziło, że odwołujący przez wymagany okres wykonywał pracę w warunkach szczególnych, to wciąż wobec braku wykazania określonego w ustawie stażu pracy (25 lat okresów składkowych i nieskładkowych), prawa do wnioskowanego świadczenia nie można by mu było przyznać. W tym zakresie zatem należało oddalić wniosek apelującego o przeprowadzenie postępowania dowodowego w celu ustalenia, czy rzeczywiście przez co najmniej 15 lat w całym okresie swojego zatrudnienia wykonywał on pracę w warunkach szczególnych, bądź w szczególnym charakterze.

Odnosząc się zaś do okresów szczegółowo wskazanych w apelacji, Sąd Apelacyjny w pierwszej kolejności wskazuje, iż odwołujący zarówno w odwołaniu od decyzji, jak i w apelacji przywołuje dwa następujące okresy pracy: okres od 18.09.1972 r. do 3.09.1974 r. – okres pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P.; oraz okres od 8.10.1974 r. do 24.05.1975 r. – okres pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w P.. Okresy te, jak słusznie wskazywał już Sąd Okręgowy zostały odwołującemu uwzględnione w ogólnym stażu pracy wskazanym w zaskarżonej decyzji. Innymi słowy, organ rentowy już zaliczył odwołującemu w wykazanych 22 latach, 7 miesiącach i 26 dniach powyższe okresy. Wynika to wprost z treści akt rentowych odwołującego (vide karta przebiegu zatrudnienia sporządzona przez organ rentowy – k.53 akt rentowych), jak i z treści zaskarżonej decyzji. Oznacza to, iż nie ma podstaw do ich ponownego zaliczania przez Sąd do ogólnego stażu pracy odwołującego.

Nie sposób także uwzględnić odwołującemu w ogólnym stażu pracy, wskazywany przez niego okres od 1.09.1972 r. do 20.06.1974 r., tj. okres pobierania nauki w Szkole (...) (...) w P.. Nie sposób nie zauważyć, iż okres nauki wskazywany przez odwołującego praktycznie pokrywa się z zaliczonym już przez organ rentowy okresem pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w P. przypadającym na czas od 18.09.1972 r. do 3.09.1974 r. Zatem, choć odwołujący domaga się uwzględnienia okresu całej nauki – tj. od 1.09.1972 r., czyli od dnia rozpoczęcia roku szkolnego, to wobec braku wykazania, iż od dnia 1.09.1972 r. do 18.09.1972 r. był zatrudniony, nie sposób jest zaliczyć odwołującemu tych 18 dni do ogólnego stażu pracy.

Sąd Apelacyjny zauważa, iż odwołujący P. P. w apelacji wskazał na nowe okresy zatrudnienia, które rzeczywiście nie zostały dotychczas uwzględnione przez organ rentowy (co znajduje potwierdzenie w aktach rentowych i wspomnianej już sporządzonej przez organ rentowy karcie przebiegu zatrudnienia). Niestety nawet gdyby uwzględnić w ogólnym stażu pracy odwołującego wskazane przez niego dodatkowe okresy pracy i gdyby zsumować je z okresami już zaliczonym przez organ rentowy, odwołujący wciąż nie legitymowałby się 25 letnim stażem pracy.

Wskazywane przez odwołującego okresy po zsumowaniu pozwalają bowiem na przyjęcie, iż organ rentowy nie uwzględnił w swoich obliczeniach 2 lat, 2 miesięcy i 11 dni pracy odwołującego przypadającej na czas:

- od 26.05.1986 r. do 30.06.1987 r. – Zakład Usług (...), (...) Przedsiębiorstw (...) W. (1 rok, 1 miesiąc, 5 dni);

- od 15.08.1988 r. do 31.12.1988 r. – w (...) Przedsiębiorstwie (...) B. (4 miesiące, 17 dni);

6) od 13.02.1989 r. do 31.10.1989 r. - w (...) Przedsiębiorstwie (...) B. (8 miesięcy, 19 dni);

Przy czym wskazać należy, iż zgodnie z kartą przebiegu zatrudnienia odwołujący ma zaliczony do stażu pracy dzień 31.10.1989 r. (k.53 akt rentowych), zatem w rzeczywistości nie zaliczone zostało odwołującemu przez organ rentowy do stażu pracy 2 lata, 2 miesiące i 10 dni.

W tym miejscu Sąd odwoławczy wskazuje, że w powyższych ustaleniach, przyjął korzystniejszą datę zakończenia pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) B., wynikającą z treści załączonego do apelacji świadectwa pracy z dnia 16.10.1989 r., tj. dzień 31.10.1989 r., choć treść świadectwa pracy jest niejednoznaczna i wskazuje również, iż datą zakończenia pracy mógł być być dzień 6.10.1989 r. (k.21 akt sądowych).

Niezależnie od powyższego, uwzględnienie wskazanych w apelacji okresów pracy, niezaliczonych przez organ rentowy do uznanego już okresu pracy w wymiarze 22 lat, 7 miesięcy i 26 dni, nie pozwala wciąż na przyjęcie, że odwołujący

legitymuje się wymaganym stażem pracy, albowiem po zsumowaniu powyższych okresów uzyskalibyśmy staż pracy w wymiarze 24 lat, 10 miesięcy i 6 dni. Okres ten wciąż nie dawałoby podstaw do uznania, iż odwołujący legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. stażem pracy w wymiarze 25 lat, a tym samym, że spełnia jedną z przesłanek warunkujących przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury.

Z uwagi na powyższe apelację odwołującego należało oddalić.

Marginalnie, Sąd Apelacyjny wskazuje, iż wnioskodawcy do wymaganego 25 – letniego stażu brakuje zaledwie niecałe dwa miesiące. Zatem w sytuacji, w której P. P. potrafiliby wykazać, za pomocą stosownych dokumentów, iż poza już opisanymi powyżej, wskazywanymi w apelacji, okresami pracy do dnia 1 stycznia 1999 r. pozostawał w zatrudnieniu, odwołujący mógłby - składając nowy wniosek do organu rentowego - domagać się uzupełnienia ogólnego stażu pracy wymaganego do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, właśnie o te okresy dotychczas nieuwzględnione przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Apelacyjny uznając zarzuty apelującego za niezasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił wniesioną apelację.

del. SSO Roman Walewski	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał
-------------------------	-----------------------	----------------------